

Warszawa, 6 listopada 2024 roku

OS-WP-II.310

DECYZJA NR 1771/24/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, przedstawioną przez X, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r., poz. 433, z późn. zm.), w sprawie dotyczącej ustalenia w opisanych stanach faktycznych:

1. że Podkładki kartonowe powleczone folią, będące talerzami, nie spełniają ustawowej definicji produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, a Spółka nie jest zobowiązana - na podstawie art. 3b ww. ustawy - do poboru opłaty za ich sprzedaż od użytkownika końcowego - **uznają za nieprawidłową;**
2. że Podkładki plastikowe, będące talerzami, nie mieszczą się w kategorii produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszeniu stosowania określonych w Załączniku nr 6 do ww. ustawy, a Spółka nie jest zobowiązana - na podstawie art. 3b ww. ustawy - do poboru opłaty za ich sprzedaż od użytkownika końcowego - **uznają za nieprawidłową;**

z uwagi na zakaz wprowadzania do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 7 do ww. ustawy.

UZASADNIENIE

Pismem z 09.09.2024 r. (data wpływu: 16.09.2024 r.) X, zwana dalej Stroną lub Wnioskodawczynią, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców.

Pismem z 23.09.2024 r. znak: C wezwano Stronę o uzupełnienie braków we wniosku, co też Strona uczyniła pismem z 3.10.2024 r. (data wpływu – 9.10.2024 r.).

Strona przedłożyła przedmiotowy wniosek co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, zwanej dalej „ustawą o opłacie produktowej” lub „u.o.p.”, w sprawie dotyczącej ustalenia ponoszenia i pobierania opłat w poniżej przedstawionym stanie faktycznym.

Do wniosku zostało dołączone potwierdzenie uiszczenia opłaty za wydanie decyzji interpretacyjnej zgodnie z art. 34 ust. 6 Prawa przedsiębiorców.

Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę:

- I. Spółka prowadzi działalność gospodarczą w przedmiocie produkcji i sprzedaży opakowań, w tym opakowań z tworzyw sztucznych oraz papierowych, przeznaczonych głównie dla przemysłu piekarskiego, cukierniczego, lodowego. W związku z tym Spółka jest przedsiębiorcą w rozumieniu Ustawy o opłacie produktowej zajmującym się

zawodowo sprzedają produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, a także prowadzi jednostkę handlu detalicznego i jednostkę handlu hurtowego - w tym sklep Internetowy. W ramach swojej działalności, Spółka produkuje i sprzedaje m.in. podkładowki na pojedyncze porcje żywności - kartonowe oraz plastikowe (dalej odpowiednio „Podkładowki kartonowe” i „Podkładowki plastikowe”). Produkty te produkowane i sprzedawane są przez Spółkę, w różnych rozmiarach oraz kształtach (np. 5 cm średnicy, kształt koła lub kwadratu), bezpośrednio klientom detalicznym, tj. użytkownikom końcowym w rozumieniu Ustawy o opłacie produktowej. Jako użytkownika końcowego, należy rozumieć podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

Ustawa o opłacie produktowej nakłada na przedsiębiorców obowiązki związane z pobieraniem i odprowadzaniem opłaty za produkty jednorazowe z tworzyw sztucznych uregulowane w art. 3b Ustawy o opłacie produktowej. Zgodnie z treścią ww. przepisu przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do Ustawy o opłacie produktowej będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach. W związku z powyższym, mając na uwadze fakt, że działalność Spółki obejmuje m.in. prowadzenie jednostki handlu detalicznego oraz jednostki handlu hurtowego produktami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych sprzedawanych do użytkownika końcowego, Spółka podlega również obowiązkowi określonymu w art. 3b ust. 1 Ustawy o opłacie produktowej.

W tak przedstawionym stanie faktycznym Strona powzięła następujące wątpliwości:

II.

1. Czy - w odniesieniu do przedstawionego stanu faktycznego oraz stanowiska w sprawie (pkt. III ust. 1 niniejszego wniosku) - Spółka zobowiązana jest do pobrania od użytkownika końcowego opłaty wynikającej z art. 3b Ustawy o opłacie produktowej w przypadku nabycia przez niego Podkładek kartonowych?
2. Czy - w odniesieniu do przedstawionego stanu faktycznego oraz stanowiska w sprawie (pkt. III ust. 2 niniejszego wniosku) - Spółka zobowiązana jest do pobrania od użytkownika końcowego opłaty wynikającej z art. 3b Ustawy o opłacie produktowej w przypadku nabycia przez niego Podkładek plastikowych?

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

III.

1. Spółka stoi na stanowisku, że Podkładowki kartonowe nie mieszczą się w kategorii produktów określonych w Załączniku nr 6 pkt 1 do Ustawy o opłacie produktowej. Zgodnie z Załącznikiem nr 6 do Ustawy o opłacie produktowej, za produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, należy uznać m.in. pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczenia w nich żywności, która jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia na miejscu lub na wynos, zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność. Podkładowki kartonowych - zdaniem Spółki - nie można uznać za spełniające powyższą definicję produktu jednorazowego. Są one bowiem wykonane z kartonu, a jedynie ich wierzchnia warstwa powleczona jest cienką folią przeznaczoną do kontaktu z żywnością. Ponadto, produkty te nie są przeznaczone do bezpośredniego spożycia podanej na nich żywności - czy to na miejscu czy na wynos - służą do prezentacji żywności np. w witrynach cukierniczych lub do transportu żywności. Podkładowki kartonowe nie stanowią samodzielnego opakowania - służą jako wypełnienie oddzielnego opakowania transportowego - żywność (np. ciasta) umieszczona na

Podkładce kartonowej wkładana jest bezpośrednio do opakowania przeznaczonego do transportu. Warto również zauważyć, że Podkładki kartonowe mogą służyć jako talerz, co tym bardziej potwierdza stanowisko Spółki o braku spełnienia przez ten produkt przesłanek zawartych w definicji produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wskazanej w Załączniku nr 6 do Ustawy o opłacie produktowej (zgodnie z treścią Załącznika nr 6 do Ustawy o opłacie produktowej, talerze nie mieszczą się w definicji tam wskazanej).

Dla ułatwienia i zobrazowania wyglądu Podkładek kartonowych, Spółka do niniejszego wniosku załącza zdjęcie produktu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Spółka stoi na stanowisku, że Podkładki kartonowe nie są produktem jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w rozumieniu definicji zawartej w ustawie z dnia 11 maja 2001 roku o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

2. Spółka stoi na stanowisku, że Podkładki plastikowe nie mieszczą się w kategorii produktów określonych w Załączniku nr 6 pkt 1 do Ustawy o opłacie produktowej. Zgodnie z Załącznikiem nr 6 do Ustawy o opłacie produktowej, za produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, należy uznać m.in. pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia na miejscu lub na wynos, zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Podkładki plastikowe to produkty wykonane z tworzywa sztucznego w rozumieniu Ustawy o opłacie produktowej, natomiast nie spełniają one wymogów określonych w Załączniku nr 6 do Ustawy o opłacie produktowej - nie są bowiem pojemnikami na żywność. Produkty te nie są przeznaczone do bezpośredniego spożycia podanej na nich żywności - czy to na miejscu czy na wynos. Funkcją Podkładek plastikowych jest prezentacja żywności np. w witrynach cukierniczych lub transport żywności. Nie stanowią one samodzielnego opakowania - służą jako wypełnienie oddzielnego opakowania transportowego - żywność (np. ciasta) umieszczona na Podkładce plastikowej wkładana jest bezpośrednio do opakowania przeznaczonego do transportu. Warto również zauważyć, że Podkładki plastikowe - podobnie jak kartonowe - mogą służyć jako talerz, co tym bardziej potwierdza stanowisko Spółki o braku spełnienia przez ten produkt przesłanek zawartych w definicji produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wskazanej w Załączniku nr 6 do Ustawy o opłacie produktowej (zgodnie z treścią Załącznika nr 6 do Ustawy o opłacie produktowej, talerze nie mieszczą się w definicji tam wskazanej).

Dla ułatwienia i zobrazowania wyglądu Podkładek plastikowych, Spółka do niniejszego wniosku załącza zdjęcie produktu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Spółka stoi na stanowisku, że Podkładki plastikowe nie są produktem jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w rozumieniu definicji zawartej w ustawie z dnia 11 maja 2001 roku o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

W odpowiedzi z 03.10.2024 r. na wezwanie z 23.09.2024 r. o usunięcie braków w złożonym wniosku, Strona wyjaśniła że:

1. Odnosząc się do kwestii dotyczącej wskazania właściwości miejscowej dla opłaty pobranej przy sprzedaży informuję, że Spółka posiada siedzibę oraz prowadzi działalność handlową pod adresem Y, co oznacza, że - zgodnie z art. 3b ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (dalej „Ustawa”) oraz w związku z art. 34 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców - właściwość miejscową do rozpoznania niniejszej sprawy ma Marszałek Województwa Mazowieckiego.
2. Poniżej przedstawiam stanowisko Spółki w sprawie, które Spółka uznaje za prawidłowe, wraz z uzasadnieniem - w odniesieniu do poszczególnych produktów, których dotyczy Wniosek.
 - Podkładki kartonowe - Spółka stoi na stanowisku, że Podkładki kartonowe - przedstawione

we Wniosku również na dołączonych do niego fotografiach - nie mieszczą się w kategorii produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszeniu stosowania określonych w Załączniku nr 6 pkt 1 do Ustawy. Zgodnie z Załącznikiem nr 6 do Ustawy, za produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, należy uznać m.in. pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia na miejscu lub na wynos, zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność. Zdaniem Spółki - Podkładek kartonowych nie można uznać za spełniające powyższą definicję produktu jednorazowego. Są one bowiem wykonane z kartonu, a jedynie ich wierzchnia warstwa powleczone jest cienką folią przeznaczoną do kontaktu z żywnością. Ponadto produkty te służą głównie do prezentacji żywności, transportu żywności czy też jej serwowania - poprzez nałożenie na nie pojedynczych porcji - np. tortu, ciasta. Nie są też pojemnikami na żywność - można z nich zjeść, jednakże są przeznaczone do przeniesienia kawałka ciasta, wypieku np. z gabloty, patery na talerz i wówczas zjedzenia ciasta znajdującego się na podkładce.

Wobec powyższego, Spółka stoi na stanowisku, że w związku z tym, że Podkładowe kartonowe nie spełniają ustawowej definicji produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, Spółka nie jest zobowiązana - na podstawie art. 3b Ustawy - do poboru opłaty za ich sprzedaż od użytkownika końcowego.

- Podkładowe plastikowe - Spółka stoi na stanowisku Podkładowe plastikowe - przedstawione we Wniosku również na dołączonych do niego fotografiach - nie mieszczą się w kategorii produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszeniu stosowania określonych w Załączniku nr 6 pkt 1 do Ustawy. Zgodnie z Załącznikiem nr 6 do Ustawy, za produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, należy uznać m.in. pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia na miejscu lub na wynos, zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność. Podkładowe plastikowe - pomimo spełniania definicji produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych - nie są pojemnikami na żywność - można z nich zjeść, jednakże są przeznaczone do przeniesienia kawałka ciasta, wypieku, przekąski np. z gabloty, patery na talerz i wówczas zjedzenia produktu znajdującego się na podkładce. Funkcją Podkładowe plastikowych jest prezentacja żywności np. w witrynach cukierniczych, podczas przyjęć lub transport żywności. Nie stanowią one samodzielnego opakowania - służą również jako wypełnienie oddzielnego opakowania transportowego - żywność (np. ciasta) umieszczona na Podkładce plastikowej wkładana jest bezpośrednio do opakowania przeznaczonego do transportu.

Wobec powyższego, Spółka stoi na stanowisku, że w związku z tym, że Podkładowe plastikowe nie mieszczą się w kategorii produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszeniu stosowania określonych w Załączniku nr 6 pkt 1 do Ustawy, Spółka nie jest zobowiązana - na podstawie art. 3b Ustawy - do poboru opłaty za ich sprzedaż od użytkownika końcowego.

3. Nabywcą produktów sprzedawanych przez Spółkę są zarówno osoby prawne (tj. firmy korzystające z podkładowe w ramach swojej działalności np. cukierniczej) oraz klienci detaliczni, tj. podmioty nabywający produkty w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży - spełniają oni definicję użytkownika końcowego, o której mowa w art. 2 pkt 11ac) Ustawy.
4. Zdaniem Spółki - Podkładowe kartonowe nie spełniają definicji produktu jednorazowego użytku oraz definicji tworzyw sztucznych, o których mowa w art. 2 pkt 9e i 11aa Ustawy. Podkładowe kartonowe są wykonane z kartonu o gramaturze Z, a wyłącznie ich wierzchnia warstwa jest pokryta specjalną folią, która powoduje, że podkładowe te odporne są na tłuszcz i zamoczenie. Odnośnie natomiast do Podkładowe plastikowych - spełniają one definicję produktu jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego oraz definicję tworzywa sztucznego wskazane w art. 2 pkt 9e i 11aa Ustawy, niemniej jednak Spółka stoi na stanowisku, że nie będą one podlegały obowiązkowi poboru opłaty, o której mowa w art. 3b Ustawy z przyczyn

- wskazanych we Wniosku oraz w niniejszym piśmie.
5. Podkładki kartonowe i Podkładki plastikowe są przeznaczone przede wszystkim do wyrobów cukierniczych, w tym przede wszystkim ciast, ciasteczek. Podkładki plastikowe dodatkowo mogą być wykorzystywane do serwowania wytrwanych przekąsek. Oba te produkty służą głównie prezentacji jedzenia - za pomocą podkładki osoba chcąc zjeść to co się na niej znajduje, przenosi podkładkę z jedzeniem np. z patery i kładzie na talerzu, z którego zjada ciasto czy przekąskę. Rozmiary podkładek to - w przypadku kwadratowych i prostokątnych: A, w przypadku okrągłych: średnica B.
 6. Podkładki nie posiadają jednego konkretnego opakowania, w którym mają być transportowane produkty na nich umieszczone. Podkładki nie są sprzedawane w komplecie z takim opakowaniem, wobec czego nabywca może samodzielnie zdecydować w jaki sposób będzie transportował produkty umieszczone na podkładkach i z jakiego opakowania (np. kartonowego, plastikowego) skorzysta.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego przedstawiam stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy o opłacie produktowej.

Zgodnie z art. 3 pkt 1 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko - tworzywo sztuczne oznacza materiał składający się z polimeru zgodnie z definicją w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane. Z kolei w myśl art. 3 pkt 40 Rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. - substancja niemodyfikowana chemicznie oznacza substancję, której struktura chemiczna pozostaje niezmienną, nawet jeżeli została ona poddana procesowi chemicznemu lub obróbce lub też fizycznej transformacji mineralogicznej, na przykład w celu usunięcia zanieczyszczeń. Ponadto według art. 3 pkt 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. **jako produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych należy rozumieć produkt w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych** i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Należy podkreślić, że w opracowanych przez Komisję Europejską Wytocznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (2021/C 216/01) określono, że „produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku do dyrektywy wchodzi w zakres jej stosowania, jeżeli są w całości lub jedynie częściowo wykonane z tworzyw sztucznych (...). W dyrektywie nie przewidziano żadnego progu de minimis dotyczącego zawartości tworzyw sztucznych w produkcie jednorazowego użytku do celów ustalenia, czy produkt ten jest objęty zakresem definicji produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych; należy tu zatem zastosować ocenę jakościową.” Dodatkowo w ww. wytocznych wskazano, że „jeżeli jednak powłokę lub wykładzinę z tworzywa sztucznego stosuje się na powierzchni papieru lub kartonu lub innego materiału, aby zapewnić ochronę przed wodą lub tłuszczem, produkt końcowy uznaje się za produkt wielomateriałowy składający się z więcej niż jednego materiału, z których jeden jest tworzywem sztucznym. W takim przypadku produkt końcowy postrzega się jako wykonany częściowo z tworzywa sztucznego. W związku z tym produkty jednorazowego użytku wykonane z papieru lub kartonu z powłoką lub wykładziną z tworzywa sztucznego są częściowo wykonane z tworzywa sztucznego i są objęte zakresem stosowania dyrektywy.”

A zatem podkładki plastikowe jak i podkładki kartonowe powleczone folią spełniają definicję

tworzywa sztucznego, o której mowa w ww. dyrektywie.

W Załączniku do Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w części A wymieniono produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte zakresem art. 4 Dyrektywy dotyczącym zmniejszenia stosowania m.in. pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która: jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos; jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika, oraz jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność. Przywołany przepis określa m.in. że państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapobiegania powstawaniu odpadów. Środki te mogą obejmować krajowe cele w zakresie zmniejszenia stosowania, środki zapewniające udostępnianie konsumentowi końcowemu w punkcie sprzedaży produktów wielokrotnego użytku stanowiących alternatywę dla wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, instrumenty ekonomiczne, takie jak instrumenty zapewniające, aby te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych nie były bezpłatnie wydawane konsumentowi końcowemu w punkcie sprzedaży. Katalog produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zawarty w ww. załączniku do Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w całości przeniesiono do ustawy o opłacie produktowej (załącznik nr 6).

Z kolei w art. 5 Dyrektywy zawarto ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w części B załącznika tj. m.in. talerzy, których to Państwa członkowskie zakazują wprowadzania do obrotu. Ponadto w Wytycznych Komisji wskazano, iż „talerze odnoszą się do naczyń, z których spożywa się żywność, lub na których się ją podaje, natomiast pojemniki na żywność to pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności.” Jednocześnie określono cechy świadczące o tym, że pojemnik jest talerzem: „danie sprzedawane bez wieczka, niezależnie od tego, czy jest w punkcie sprzedaży przykryte np. folią lub powłoką; stosowany do podawania żywności lub do spożywania żywności, obecność żywności nie jest jednak konieczna w momencie kupna; chociaż jest w przeważającej mierze płaski, zazwyczaj ma nieco skośny lub uniesiony brzeg, aby zapobiec stoczeniu się lub spłynięciu żywności; nie ma zazwyczaj wydrukowanych informacji dotyczących zawartości, składników czy wagi.” Powyższe przepisy Dyrektywy mają odniesienie m.in. w art. 3b ust. 1 i ust. 2 ustawy o opłacie produktowej, który wskazuje, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej "opłatą". Do pobrania opłaty jest również obowiązany przedsiębiorca pakujący i oferujący - za pomocą urządzenia vendingowego, w tym umieszczonego także w miejscach innych niż jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne - napoje lub żywność w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami. Produktami takimi, zgodnie z załącznikiem nr 6 pkt 2 ww. ustawy są produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w postaci pojemników na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest: przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos, zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność. Dodatkowo art. 3d ustawy o opłacie produktowej wskazuje, że przedsiębiorcy, o których mowa

w art. 3b ust. 1 i 2, wnoszą pobraną opłatę na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce jej pobrania, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym została pobrana.

Z kolei art. 2 pkt 9e ustawy o opłacie produktowej definiuje **produkty jednorazowego użytku wykonane z tworzywa sztucznego, które objęte są jej przepisami, jako produkty, które są w całości lub części wykonane z tworzyw sztucznych** i które nie zostały przeznaczone, zaprojektowane ani wprowadzone do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie ich w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego były pierwotnie przeznaczone.

Jednocześnie art. 2 pkt 11aa ustawy o opłacie produktowej definiuje tworzywo sztuczne jako materiał składający się z polimeru w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm), do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane.

Ponadto art. 2 pkt 11ac ww. ustawy wskazuje, że użytkownik końcowy to podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

Reasumując, art. 3b ww. ustawy zobowiązuje przedsiębiorców prowadzących jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, lub prowadzących sprzedaż za pomocą urządzenia vendingowego, oferujących jednorazowe pojemniki na żywność wykonane w całości lub w części z tworzyw sztucznych, w rozumieniu definicji z art. 2 pkt 11aa ustawy o opłacie produktowej, do pobierania opłaty od nabywającego te pojemniki puste lub z żywnością. Przepis ten dotyczy obowiązkowego pobierania opłaty od nabywcy, który jest użytkownikiem końcowym tych produktów, w odniesieniu do każdej sztuki pojemnika, a następnie wniesienie tej opłaty na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez właściwego miejscowo marszałka województwa.

W myśl powyższego, w ocenie tut. Organu, w odniesieniu do przedstawionego stanu faktycznego opisanego we wniosku dot. podkładek papierowych powleczonych folią i podkładek plastikowych, należy stwierdzić, że Wnioskodawczyni nie uznaje się za przedsiębiorcę zobowiązanego do ponoszenia i poboru opłaty, o której mowa w art. 3b ustawy o opłacie produktowej, z uwagi na fakt że ww. produkty nie stanowią produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, o których mowa w załączniku nr 6 do ustawy o opłacie produktowej.

Jednakże, przedmiotowe podkładowki należałoby uznać za talerze wymienione w załączniku nr 7 do ustawy o opłacie produktowej, określającym na podstawie art. 3i ww. ustawy produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte zakazem wprowadzania do obrotu, a więc takie produkty, które nie mogą być wydawane użytkownikowi końcowemu.

W myśl Motywu 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 „Niniejsza dyrektywa propaguje podejścia wspomagające gospodarkę o obiegu zamkniętym, które dają pierwszeństwo zrównoważonym i nietoksycznym produktom wielokrotnego użytku i systemom ponownego użycia zamiast produktom jednorazowego użytku, które mają przede wszystkim na celu zmniejszenie ilości generowanych odpadów.” Celem Dyrektywy jest zapobieganie wpływowi niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko, w szczególności na środowisko wodne, i na zdrowie człowieka oraz zmniejszanie tego wpływu oraz zachęcanie do

przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym z innowacyjnymi i zrównoważonymi modelami biznesowymi, produktami i materiałami, co przyczyni się także do efektywnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Art. 5 Dyrektywy wprowadza ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych określonych w części B załącznika, w tym w pkt 3 - talerze. Ponadto Motyw 12 Dyrektywy stanowi, iż „aby jasno określić zakres stosowania niniejszej dyrektywy, należy zdefiniować pojęcie „produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych”. Z zakresu definicji należy wyłączyć produkty z tworzyw sztucznych przeznaczone, zaprojektowane lub wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego były pierwotnie przeznaczone. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych są zwykle przeznaczone do użycia tylko raz lub przez krótki okres czasu zanim zostaną wyrzucone. Zgodnie z Motywem 14 i 15, w przypadku niektórych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych odpowiednie i bardziej zrównoważone produkty alternatywne nie są jeszcze łatwo dostępne i oczekuje się, że stosowanie większości takich produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wzrośnie. Natomiast w przypadku innych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych łatwo dostępne, a także przystępne cenowo, są odpowiednie i bardziej zrównoważone produkty alternatywne. Aby ograniczyć negatywny wpływ takich produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na środowisko, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do zakazania ich wprowadzania do obrotu. W ten sposób wspierałyby one stosowanie tych łatwo dostępnych i bardziej zrównoważonych produktów alternatywnych oraz innowacyjnych rozwiązań na rzecz bardziej zrównoważonych modeli biznesowych, alternatywnych produktów wielokrotnego użytku oraz zastępowania materiałów.

Należy dodać, że Dyrektywa (UE) 2019/904, zgodnie z Motywem 10, „stanowi *lex specialis* w stosunku do dyrektyw 94/62/WE i 2008/98/WE. W przypadku wystąpienia konfliktu między tymi dyrektywami a niniejszą dyrektywą, pierwszeństwo powinna mieć niniejsza dyrektywa w ramach zakresu jej stosowania. Dotyczy to ograniczeń w zakresie wprowadzania do obrotu.”

Powyższe ograniczenie wprowadzania do obrotu ma odniesienie w art. 3i ustawy o opłacie produktowej, zgodnie z którym zakazuje się wprowadzania do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 7 do ustawy, gdzie wskazano, iż do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objętych zakazem wprowadzania do obrotu zalicza się w pkt 3 – talerze. Natomiast produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte obowiązkiem pobrania opłaty od użytkownika końcowego w myśl art. 3b ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy wskazano w załączniku nr 6 do ustawy, gdzie w punkcie 2 wymieniono: pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności - w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, **z wyjątkiem** pojemników na napoje, **talerzy** oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Natomiast w przypadku, gdy przedsiębiorca wbrew przepisowi art. 3i wprowadza do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 7 do ustawy podlega administracyjnej karze pieniężnej, którą zgodnie z art. 40b ust. 3 ww. ustawy wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

Wobec powyższego, Strona nie ma obowiązku poboru opłaty, o której mowa w art. 3b ustawy o opłacie produktowej wobec produktów, o których mowa w przedmiotowym wniosku, a tym samym nie ma obowiązku uiszczania tej opłaty na konto właściwego marszałka województwa w myśl art. 3d tej ustawy, z zastrzeżeniem zakazu, o którym mowa w art. 3i ustawy o opłacie produktowej tj. zakazu wprowadzania do obrotu produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 7 do ww. ustawy.

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym

obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Ponadto należy podkreślić, że decyzja interpretacyjna dotyczy wyłącznie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.